



Onderhoud aan de kunstwand bij Zanderij Crailo

Jan Loggen



Jonge oeverzwaluwen in kunstwand

Wim Smeets

### Bronnen

Alves, M.A. & Bryant, D.M., 1998. Brood parasitism in the sand martin, *Riparia riparia*: evidence for two parasitic strategies in a colonial passerine. *Animal Behaviour* 56(6): 1323-1331.

Jonkers, D.A., 2016. Monitoring van en ringonderzoek bij oeverzwaluwen in 2015. *De Korhaan* 50(2): 19-21.

Jonkers, D.A. & Van Oort, E., 2016. Vestigingen van en ringonderzoek bij oeverzwaluwen in 2016 in het gebied tussen Vecht en Eem. *De Korhaan* 50(4): 14-16.

Jonkers, D.A., 2018. Oeverzwaluwenkolonies tussen Vecht en Eem in 2017. *De Korhaan* 52(1): 37-39.

*vervolg op artikel in het november nummer van 2018*

# Verrassende spreuwenbeleving

Els Bot

Dit verhaal gaat verder, waar het mooie verslag van Angela van der Elst over de 'Spontane spreuwenexcursie op 10 oktober 2018' (zie *De Korhaan* 52(4):26-27) ophoudt.

Aan het einde van dat verhaal vraagt men zich af, of "het gekwetter in die overvolle spreuwenkroeg ook de hele nacht zal doorgaan?"

Welnu: hier het antwoord op die vraag. Het was oktober 2010. Varend op het Lauwersmeer, zoek ik aan het eind van de middag een plekje voor de nacht. Langzaam vaar ik naar de kant het riet in, want daar is een aanlegsteiger. In de

kajuit ga ik thee zetten en merk ik dat het gaat schemeren. Nietsvermoedend hoor ik opeens een bekend en favoriet geluid: kwetterende spreuwen!

Ik neem het trapje omhoog naar de stuurhut en nog voor ik de openstaande deur uit ben om het dek op te gaan, zie ik het volgende beeld dat ik nooit meer vergeet.

De boot ligt te midden van duizenden en duizenden spreuwen, die zich verzamelen in het riet om daar een slaapplek te zoeken. Van overal vliegen ze op en af en aan, landend op een rietstengel, weer omhoogvliegend om een

stengel verderop een beter plekje te vinden. Hele wolken van kwetterende, een slaapplek zoekende vogels. Het riet ziet er zwart van.

Vol ontzag sta ik dit gigantische en onverwachte tafereel kijkend en luisterend te beleven.

Hoelang ik zo sta...? Achteraf denk ik een minuut of vijftien. Het donkert snel. En dan, alsof ze het van tevoren hebben afgesproken, is het stil. Heel stil. Geheel onder de indruk van dit spektakel gaan we de nacht in: ik binnen in het schip en zij buiten in het riet.